

dyrt kjøbt, ogsaa fra Sogneraadsmedlemmernes Standpunkt, ved en sliq forbigaaende Bebyrdelse.

Andre af Udvalgets Medlemmer, der ikke ansee det tilraadeligt at paalægge Sogneraadene en saadan Byrde med det dermed forbundne Ansvar, formene, at Opkrævningen, burde overdrages til en for en større Kreds (2 à 3 Ainter) ansat og lønnet Mand, der skulde indfinde sig til visse Tider i Kredens Kjøbstæder eller andre beqvemt beliggende Steder i Kredsen for at modtage Skatterne og qvittere for samme.

De Amtsforvalterne hidtil overdragne Udbetalinger kunde henlægges til Soldoppebørselsembedsmændene overalt i Landet udenfor Hovedstaden. Dette vilde medføre en stor Lettelse for dem, der skulde have de herhenhørende Udbetalinger, idet de istedetfor 25 Amtstuer vilde have circa 70 Soldoppebørselssteder, hvor de kunde henvende sig. Udbetalingsbeløbene vilde blive saameget ringere for ethvert Soldsted, som disses Antal var større end Amtstuernes, og i Mangel af tilstrækkelige Midler paa et enkelt Sted i særegne Tilfælde vilde Finanzministeren have det i sin Magt, at beordre Communalbestyrelserne eller den bestiftede Skatteassessorer at indbetale deres opkrævede Beløb til det paagjældende Soldcontoir, istedetfor at indsende dem til Finanzhovedkassen.

Man havde saaledes tænkt at kunne forelaae følgende Ordning:

1) De Forretninger, som udenfor den egentlige Skatteberegning, Skatteoppebørsel og Udbetaling for Tiden paahvile Amtsforvalterne, skulde henlægges:

- a. hvad Skovassessorforretningerne angaaer, til Forstvesenets Embedsmænd;
- b. hvad den kongelige Godsinspektion angaaer til dertil egnede, særlig antagne Mænd;
- og
- c. iøvrigt under de henholdsvis Politimestre.

2) Skatteberegningen skulde foretages enten i Finanzministeriet eller for hver Amtsraadskreds Bedkommende af den paagjældende Dverøvrighed.

Skattebøder for enhver Skatteyder, med Angivelse af hvad han i hver enkelt Skat har

at betale, skulde udfærdiges sammefteds og udsendes gennem Communalbestyrelserne til vedkommende Ydere.

3) Skatteopkrævningen skulde foregaa enten saaledes, at Afgifterne ved Forsaldstiden indbetaltes af Skatteyderne paa visse ved Kirkestævne forud berammede Tider sognevist, mod Dwittering paa Skattebøden til de Medlemmer af Sogneraadet, som indkrævede vedkommende communale Bidrag, forsaavidt de ikke som Hæstere vare forpligtede til at indbetale dem paa Godscontouret, hvorefter de paagjældende Modtagere vare ansvarlige for de Beløb, de havde modtaget, og som de snarest muligt skulde indsende gennem nærmeste Postcontoir til Finanzhovedkassen, forsaavidt Finanzministeren ikke havde beordret dem indsendte til nogen anden offentlig Kasse; eller saaledes, at en dertil for en større Kreds ansat Oppebørselsmand til Forsaldstiderne skulde indfinde sig paa flere for Yderne beqvemme Steder i Kredsen til visse forud bestjendtgjorte Tider, for at modtage Skatterne imod Dwittering paa Skattebøderne.

For Kjøbstædernes Bedkommende bleve disse Forhold at ordne i Eighed med, hvad der endelig maatte blive bestemt for Landcommunerne.

4) Udbetalinger, der hidtil ere skete gennem vedkommende Amtstuer, skulde derefter foregaae paa samtlige Soldoppebørselscontoirer, til hvilke Finanzministeren i fornødent Fald kunde lade afgive visse Dele af de opkrævede Skattebeløb.

En saadan Ordning vilde i ethvert Fald medføre en ikke ringe Besparelse.

Dette Forslag mødte imidlertid en saa afgjort Modstand hos Finanzministeren, at det ikke for Tiden lader sig fastholde, naar man ønsker Lovforslaget gennemført i denne Samling; men Fleertallet har anset det for hensigtsmæssigt desuagtet at fremsætte det i nærværende Betænkning, for at henlede Opmærksomheden derpaa ved Lovens næste Revision.

Mindretallet har ikke turdet slutte sig til Fleertallets foran fremsatte Forslag, men formener, at Amtsforvalterne heller ikke i Fremtiden ville kunne undværes. Derimod har hele Udvalget forenet sig om at foreslaae, at disse Em-